

[Hans Hansen (Rørby).]

tionen af Valutacentralen; jeg tror, at denne Administration er foretaget saa godt og saa dygtigt, som det er muligt, og det er ikke den tekniske Forvaltning, der er noget i Vejen med, stort set. Det er selve det Princip, der ligger til Grund for Loven, der ogsaa her ved denne første Behandling maa være Genstand for en Omtale.

Ud fra vore Synspunkter med Hensyn til Statens Indgreb over for Handelen og Omsætningen og ud fra de principielle Synspunkter, jeg har fremsat Gang paa Gang under Behandlingen her i Tinget af de forskellige Forslag, har vi under hele Perioden stemt imod denne Lovgivning.

Vi har ikke Raad til nu, siger det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at købe Luksus i Udlandet. Hvordan er da Stillingen i Øjeblikket? Ja, det er blevet oplyst i Dag baade af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at vor Eksports Værdi er gaaet ned til 1 200 Mill. Kr., det er saadan noget som ca. 25 pCt. af, hvad den var oppe paa i 1929, nemlig 1 600—1 700 Mill. Kr. Men i samme Forhold som vor Eksportværdi er gaaet ned, skulde Importværdien være gaaet ned, hvis man ikke havde lagt Hindringer i Vejen for Pristaldet. Tager man nu den samlede Varemængde, betyder det jo, hvad vi alle sammen meget godt ved, at vi udsender meget større Varemængder nu, og bytter vi da lige over, ja, saa bliver Resultatet, at de Betragtninger, der laa til Grund for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser, at vi ikke har Raad til at købe Luksus, kommer ikke til at holde Stik. Det er snarere det modsatte, der bliver Tilfældet, at hvis vi blot følger Importprisens Nedgang, uden at de Hindringer lægges i Vejen ved Toldbestemmelser og Valutakontor, skulde vi i Dag have bedre Raad til at købe Luksusvarer end nogen Sinde før.

Hverken handelspolitisk eller beskæftigelsesmæssigt og heller ikke rent valutamæssigt mener vi, at denne Lovgivning har nogen som helst Berettigelse. I den Beretning, der er afgivet af det den 13. December i Fjor nedsatte Udvalg, findes mange gode Oplysninger til Bedømmelse af vore Handelsforhold til Udlandet. Det er en Kendsgerning, at Danmark kun kan nyttebringe sin Produktion til Fordel for Landets Befolkning ved at ombytte sin Vareproduktion med andre Landes Frembringelser, og Handels Frihed er her det eneste Middel til at omsætte og skabe Grundlag for en Fordeling af Formuefrembringelsen, som Produktionen er. At lægge Handelen i Spænde-

trøje er det samme som at lægge Hindringer i Vejen for Produktionen.

Med Hensyn til det handelspolitiske ligger det nær, og det har ogsaa været nævnt af ærede foregaaende Talere i Dag, at nævne Englandsoverenskomsten, hvor Valutacentralen har været det Instrument, der er bragt i Anvendelse, og hvorom den højtærede Udenrigsminister udtalte ved første Behandling af Forslag til Lov om Rigsdagsbeslutning om en dansk-engelsk Handelsoverenskomst — det var i April 1933 —, at den byggede „paa frivillige Overenskomster mellem de danske Erhverv“. Denne Udtalelse findes paa Sp. 5271 i Rigsdagstidenden for 1932—33.

Ved Valutacentralen er denne frivillige Overenskomst gjort tvangsmæssig, og Valutacentralens Anvendelse er her i Virkeligheden i Strid med Forudsætningen for Englandsoverenskomsten, der var oprettet som en frivillig Overenskomst mellem danske og engelske Importører og Eksportører, men ved Tvangsindgreb fra Statens Side er gjort til effektiv, aktiv Handelspolitik, som England for øvrigt aldrig har forlangt — tværtimod —, England saa med al mulig Skepsis paa, netop paa Valutakontoret. At England og Udlandet nu senere prøver at anvende Valutakontoret og Valutacentralen som et Middel imod os, er en Ting for sig, men ved Oprettelsen af Traktaten forlangte man kun af os, at vi skulde nedsætte Toldsatserne. Jeg kan ogsaa henvise til den engelske Handelsministers Tale til Delegationen i England, hvoraf det tydeligt fremgik, hvorledes man bedømte baade vore Toldforanstaltninger og vor Valutacentral.

I den førnævnte Beretning fra Valutaudvalget findes ogsaa en Fremstilling af den beskæftigelsesmæssige Side af Valutacentralens Virksomhed. Denne Fremstilling har den Mangel, at man ikke kan se, hvad det har skadet alle de frie Erhverv. Nogle enkelte Erhverv har faaet forøget Beskæftigelse, men det er givet, at denne Fordel er opnaaet ved en Nedsækning af Importen i den samme Varebranche, som nu yderligere beskyttes ved Valutacentralen til Fordyrelse af de samme Varer og til Skade for baade Forbrugere og Købere og for vore eksporterende Erhverv. Valutacentralen kan nok holde de billige Varer ude, men ifølge hele Handels Væsen vil Valutacentralen, i samme Grad som man spærrer de billige Varer ude fra vort Land, spærre vore egne Produkter inde i vort Land. Valutacentralens Væsen er derfor det, at det tvinger først og fremmest Landbruget, det frie eksporterende Erhverv, der ikke kan be-